

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai :** I have taken only four minutes, Sir.

**Chairman :** You can continue on the next day.

### ADJOURNMENT MOTION RE FAMINE AND PESTILENCE IN THE COUNTRY.

**Chairman :** Mr. Padmanabhan Tampi will move his adjournment motion.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** Sir, before I move the motion, I beg to thank the President for the kind permission he has granted me for moving this adjournment motion.

**Mr. M. N. Paramesvaran Pillai :** I rise to a point of order. The House has permitted him to move the motion. He is thanking the President.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** The member is very hasty. I am coming to that point.

I thank the House also for granting such permission.

My motion reads as follows :

*I beg to move an adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, viz., the famine and pestilence now raging in the country as a result of the total failure of the recent crops in many parts of the country.*

In the speech of the Financial Secretary there was not a word about the prevailing famine and pestilence in the country. The economic depression began towards the beginning of 1105. It is at its highest pitch now. The Financial Secretary while presenting the Budget for 1110 spoke as follows :

"The economic depression which has been correctly described as unprecedented".

Along with this economic depression there were heavy floods in 1107 and 1108. These floods caused severe damage to the agricultural holdings. The flood damages have not yet been repaired. Valuable paddy fields in South Travancore have been silted up, and the silt has not yet been removed though the people are obliged to pay taxes. In certain places the breaches have not yet been closed and the rain water goes through the paddy lands. Along with that there was the heavy drought in 1109 and 1110. The crops have actually failed. There is no drinking-water for the people, not to speak of their cattle. The cattle are dying in thousands. Would you believe me when I say that the agriculturists have let loose the cattle into the forest to save the innocent creatures from starvation? Would you believe when I say that people are now living on the leaves of certain plants? There was a recent occur-

rance in a family in North Travancore. Some tapioca leaves were boiled and eaten. The whole family died on account of poison. In another instance a family at Toduvetti was in a pathetic condition. The father put the children into a well and himself committed suicide. There are several cases of starvation and pestilence. There was a recent occurrence at Neyyattinkara where a family of 9 members were starving. Eight of them died. The ninth happened to be the husband. He also died.

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** May I ask whether the member has verified that incident ?

**Mr P. Padmanabhan Tampi :** There is no necessity for verification, because the condition prevailing in the rural parts will lead to this and more. It was published in the local newspapers. If the honourable member thought that it was false he ought to have contradicted it.

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** I question it, Sir.

**Mr. S. Piraviperumal Pillai :** Is there not a Publicity Officer to contradict that ?

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** It was published in the newspapers and was not contradicted.

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** I may inform the member that it was contradicted.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** In which paper has he contradicted it ? It is no use if he contradicts it in his own home. May I know whether he has gone to Neyyattinkara ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** I have gone not only to Neyyattinkara but to all these places.

**Mr. C. V. Chandrasekharan :** I rise to a point of order. Mr. Padmanabhan Tampi is asking questions to Dr. Gopala Pillai who is not in possession of the House.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** The member was not kind enough to travel through all the malarial places. He went as far as Kattakada and he is contradicting me and stating that my statement is unfounded. That is nothing but a cheeky way of doing things.

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** Sir, is this parliamentary language ?

**Mr. M. N. Paramesvaran Pillai :** Which is the parliament the language of which we are to follow here ?

**Chairman :** That word is objectionable.

**Mr. S. Piraviperumal Pillai :** May I submit that the very same expression was used on the floor of the House several times?

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai :** Used even in other parliaments.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** Proceeding further, there was even during the last session, an adjournment motion tabled by Mr. N. K. Krishna Pillai. The Chief Secretary in a vehement speech was finding fault with the non-officials for not giving information to Government about the disease and about the distribution of rice. I ask you in all earnestness whether it is the duty of the non-official members to inform Government about these matters when there is a Government agency for all that and when the Government agency is not working properly.

**Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai :** May I correct that statement, Sir? I do not think I said that the non-official members were expected to give information about the outbreak of malaria. What I did say was that several bags of rice remained undistributed at that time.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** I may say that it was not true. The information given to the Chief Secretary was unfounded.

**Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai :** I got it from the non-official members themselves.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** Sir, malaria is still prevalent in Neyyattinkara, Vilavankod and Nedumangad. All medical assistance was withdrawn from those places. I ask the member in charge of Public Health whether he has given sufficient medicine for the malaria-stricken people. There is absolutely no help for these poor people. Crowds of people from the rural parts are flocking to the district hospitals in Neyyattinkara and Vilavankod. Dysentery and Diarrhoea have broken out throughout the length and breadth of Travancore. The condition of the people is deplorable. It is high time that relief measures are started in important centres. With these words, I move the motion for the consideration of the House.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai :** Sir, I support the motion. I have already brought to the notice of this House the situation of despair and panic that is prevailing in the country parts. This adjournment motion deals with poverty and the outbreak of pestilence. The member had probably in view the situation of Neyyattinkara, Nedumangad and the neighbouring places. When the malaria epidemic broke out, the official agencies started by Go-

vernment took certain measures of relief. The way in which those measures were carried out was satisfactory. But the subsequent conduct of the authorities responsible for the health of the public is not justifiable. The disease seemed to have subsided for a time and all help was withdrawn from these three taluks. Consequently, malaria has now broken out very virulently in those places. During the first attack the disease was not chronic, and simple remedies were found sufficient. Now the monsoon, that was expected, has disappeared and malaria has broken out in great virulence. I believe the member in charge of Public Health is aware of the exact number of patients that are now being treated at Nedumangad, Palode, Vidura and Ariyanad. People are now flying away from those parts and rushing into the General Hospital. From the record of the fever ward in the General Hospital, we can know the dangerous condition in which people have come here. I am emphatically of opinion that the stage when the patients could be treated with quinine mixture has gone. There is absolutely no use in administering quinine mixture.

Therefore, my submission is that the patients have to be injected with quinine hydrochloride or given whatever treatment that was referred to by Mr. Padmanabhan Tampi. There is absolutely no use in giving quinine mixture to the malaria patients. The poor and ignorant country folk, on account of the bitter taste of the pills, will refuse to take them or they may swallow them in a gulp and vomit them. Therefore, what I say is that quinine has proved ineffective either way. From my experience I gather that, treatment of a malaria patient is not a small matter as it would appear. He has to be fed and clothed. And something like a famine relief in small measure has to be started immediately. Or at any time it may assume enormous proportions and get out of control. And honourable members like Mr. Balakrishnan Tampi may refute every statement that is given expression to here. They might say that there is no big calamity or pestilence in the country parts and all that. Therefore my humble view is that...

**Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi :** I should be permitted to explain that, Sir. I never said that there was no famine prevailing in the country. What I said was that there was no revolution nor bloodshed nor deaths in thousands.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai :** I accept the member's view of the matter. But if my prophecy will take shape, I am of opinion that in the coming year, if not a big calamity, there will be all sorts of disturbances throughout the country. If one goes to the interior parts of Nedumangad such as Vidura, Palode, etc., and observe the condition prevailing, he will certainly be staggered by

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

it. He might come across tapioca plantations being uprooted during midnight by women and eaten by children as food. Several heads of innocent persons are broken and the Commissioner of Police is not here to say in how many cases the police charged such silly offences. I cannot for a moment imagine what the people could do in this poverty stricken condition.

**Mr. M. N. Paramesvaran Pillai:** May I ask whether the theft of a jewel in the Museum very recently was due to this poverty?

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai:** That may or may not be due to poverty; Sir, my point is to draw the attention of the House to the unfortunate situation in the rural parts of the country.

Therefore, my point is that under such circumstances what the Public Health Department has done is far from sufficient. We cannot enter into the bigger question of famine relief. I do not know how Government can undertake such a big responsibility at present. The question that has to be considered, especially with reference to malarial regions, is that some definite and concentrated methods ought to be adopted to relieve the patients now attacked by malaria. There are some temporary hospitals in some *pakuthies* of Nedumangad taluk. More of such hospitals with a doctor and the necessary staff have to be provided temporarily throughout deserving malarial centres as also other arrangements including diet should be undertaken immediately by Government. If that is not done, I can prophecy—whatever might be the arguments advanced by the Government member—this problem will not be tackled even to a smallest degree. In the General Hospital, Sir, you will find the malaria patients being placed in the corridors and verandahs. It is an appalling sight to know the real conditions prevailing in some parts of Neyyattinkara taluk. One Nadar woman with seven of her children, the youngest of them being 3 months old, all affected with malaria, was brought to the General Hospital in an unconscious condition, by a charitably disposed man. Besides that, there are also two similar families, one with eight members of which six died of malaria due to want of treatment and food. There was nobody to attend on them. Even *kanji* water was not given. No doubt, when we say all these facts they will be questioned by the official members as to whether they have been verified. I may say at once that these are all facts which have been verified by me directly from a person who came from that spot and who is also now in the General Hospital.

Sir, vital statistics and all other figures now supplied by every department and Government are so unreliable and unsatisfactory that no reliance of any sort could be placed on them. When Government members challenge the facts that have been placed before this House, I am a bit amused on account of the authoritative position in which they are. The officials should have had at least the magnanimity to take note of these facts and to go to the places to verify them. Instead of that I cannot see what is the meaning of challenging the facts brought to the notice of the House. Therefore, Sir, the immediate attention of Government has to be drawn to this aspect of the matter. My suggestion is that temporary hospitals in deserving centres should be opened with a doctor and necessary staff with dietetic arrangements for malaria patients. Unless that is done, I do not think that the question of malaria could be successfully solved.

In this connection, even though not quite relevant, since the Darbar Physician is here he will have also to see whether this is not an abnormal occasion and whether the hospitals in the State stock useful and necessary medicines to administer to the patients. With the experience of the past 3 or 4 months, the Darbar Physician ought to have anticipated this need and ought to have taken the necessary steps to supply the hospitals with sufficient quantity of quinine bi-hydrochloride. Even in the General Hospital it is not available; then what about the mofussil hospitals? The administering of simple quinine mixture is useless. That is nothing but mere waste of public money. With these words I support the motion.

**Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampl :** Sir, my friend Mr. K. P. Nilakanta Pillai was not quite fair in his reference to me. I never represented that this country was overflowing with milk and honey. My only sin was that I did not very much indulge in exaggerating things which to my mind does not tend to a cool discussion or for finding out ways and means for averting the calamity. Anyway, I bear no malice towards him. But I congratulate my friend Mr. Nilakanta Pillai for his masterly study of the *materia medica* and his excursions into that field were both enlightening, if not amusing.

Now, Sir, the question has to be considered not from casual statistics, say one day's visit into the General Hospital for seeing the the Nadar woman with eight children, or from the instance of a woman who stole tapioca one night and distributed it among children in the morning for food. This also is not to be solved by making lump sum grants to one taluk or other. Because the problem is universal owing to the poverty of the masses and resistance to disease has come down considerably. Something, which will

[Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi.]

help the people as a whole in the State, especially the people who are in the malarial and famine-stricken area, should be devised. My suggestion is, that more attention ought to be paid to the State as a whole. In the matter of school children throughout the State, especially the poor children, because, most of the children of school-going age are now in schools, some arrangement for mid-day meal ought to be provided so that, at least, their power of resistance to disease might not get worse in the case of school children.

Tagged on to this is the question of making suitable remission. The suffering of the people is a very real thing. We have heard so much about them that we are tired of them. Even the non-officials are very much tired of hearing the sorrowful tales of woe and distress. They are really tired of representing about depression and the voice of the cocoanut cultivators. In this connection, may I state that it serves no useful purpose, if non-officials merely decry the Government and the Government officers. Some of my honourable friends were speaking about officers going in motor-cars and that they do not realise the sufferings of the poor. Merely exaggerating the situation, without suggesting a remedy, does not help the cause of the poor and the suffering. Why on earth the officers cannot go in motor cars is the question I ask? But, it may be good enough for a stump orator. In this connection I am reminded of days before election, when at every street corners candidates talked to the voters. That sort of discussion, rhapsodising, prophesying, appealing to the people might have been good enough then. This is not the sort of discussion which will tend to the solution of the problems of the masses whom we represent. I certainly very much resent the personal reference about me by Mr. Nilakanta Pillai and I hope, at least, in future, he will make definite proposals and not indulge very much in rhapsodising and singing.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai:** While thanking the member, may I ask, what is the definite proposal suggested by the member?

**Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi:** The problem of feeding the school children.

**Mr. J. John Kattakayam:** സർ, എന്റെ മാനുചിത്രം മി പത്മനാഭൻതമ്പി അവതരിപ്പിച്ച ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഏറ്റവും ശക്തിയായി അനുകൂലിക്കുന്നു. ശിലയും അലിയുമാറ്റമുള്ള സ്വപരങ്ങളിൽ ആരു എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും, ജനങ്ങളുടെ ദയനീയാവസ്ഥകൾ കണ്ണാടിയിൽ എന്നപോലെ വ്യക്തമായി കാണിച്ചിട്ടും ഇതിനപ്പുറത്തിരിക്ക

ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദങ്ങൾ അതിനെ മാർഗ്ഗപത്തിലാണു ധരിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥലോകം ഒരു ഭീമമായ സാമ്പ്യ പ്രതിമാസം ശമ്പളംകിട്ടി രമ്യഹർമ്യങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചു സുഖിച്ചാൽ മാത്രം മതിയല്ലോ. ഉൾനാടുകളിൽ നടക്കുന്ന യാതൊരു ചകസംഗതികളും അവർക്കറിവില്ല. അവിടത്തെ അവസ്ഥകൾ വളരെ ഭയനീയമാണ്; ഭയങ്കരമാണ്. കണ്ണുള്ളവർക്കു കാണുവാൻ പാടില്ലാത്ത തരത്തിൽ അത്ര സങ്കടകരമാണ്. ഉൾനാട്ടിലെ കഥകൾ ശരിയായത്ര പത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നതിനു ഒരു നല്ല സാഹിത്യകാരന്റെ തൂലികതന്നെ വേണം. എന്നിരുന്നാലും ഇവിടത്തെ അനുദ്യോഗസ്ഥലോകം അവരുടെ ശക്തിക്കനുസരണമായവിധത്തിൽ അവരുടെ യഥാർത്ഥരൂപം ഈ സഭയിൽ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അതു വെറും വനരോദനംപോലെയാണു കലാശിക്കുന്നത്. ക്ഷാമം നാടൊട്ടുക്കു ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പല അക്രമങ്ങളും നാട്ടിൽ നടക്കുന്നു. എന്റെ നിരോജകമണ്ഡലത്തിലെ കഥതന്നെ ഞാൻ പറയാം. നിത്യവും കൂലിവേല ചെയ്തു കാലുറാപനം ചെയ്യുന്ന ഒരു കൂലിക്കാരൻ തന്റെ അരുമസന്താനത്തിൽ മൂന്നെണ്ണത്തിനെ മൂവാറ്റുപുഴ പാലത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് ആറ്റിലേക്കു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. അതു “കനകമൂലം കാമിനിമൂലം” എന്നുള്ള വഴക്കുകൊണ്ടല്ല. പട്ടിണിയാണു കാരണം. അതിന്റെനിവാരണത്തിനായി അവർ രാജ്യാന്തരങ്ങളിലെല്ലാം ഓഞ്ചരിച്ചുനോക്കി, എന്നിട്ടും കുട്ടികളു തീറ്റിപ്പോരുന്നതിനുള്ള നിവൃത്തി അവർ കാണാത്തതാൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്തതാണ്. മീനച്ചൽതാലൂക്കു സമ്പൽസമുദ്രികൊണ്ട് മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു താലൂക്കാണ്. അവിടെ ഒരു അറുപതു അമ്പനണ്ടായിരുന്ന വസ്തുക്കൾ മുഴുവൻ തീറെഴുതികൊടുത്തതിനുശേഷം തന്റെ കുട്ടികളെ എല്ലാം എടുത്തു പുരക്കകത്തിട്ടു ആ പക്ഷേ തീർച്ച. അവനെ സഹായിച്ച ആളുകളേയും ഉപദ്രവിക്കാനാണു അവൻ തയ്യാറായതു.

മാനമായിട്ടുകഴിഞ്ഞ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അടിപിഴച്ചാൽ ആനയും അകപ്പെടും എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് അനപത്ഥമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്.

ഞാൻ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് എൻജിനീയറുടെ വസതിയിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു ദിവസം ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുപുറം ആളുകൾ കൂട്ടംകൂടി നിലവിളിച്ചു സങ്കടം പറയുന്നതു കാണുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം എന്റെ നിരോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടു

[Mr. J. John Kattakayam.]

മുഖ്യമന്ത്രിയായതുകൊണ്ട് എനിക്കു അദ്ദേഹത്തിനെ അറിയാം. ഇവർ കൂട്ടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം എന്താണെന്നു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ “തണ്ണിയില്ല” എന്നുള്ള പല്ലവിയാണു കേൾക്കാൻ എനിക്കു ഇടയായത്. അതു യഥാർത്ഥമാണെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കി. എക്സിക്യൂട്ടീവ് എൻജിനീയർ പറഞ്ഞത് ഇന്നയിന്നസ്ഥലത്തു് ഇന്നയിന്നത്തത്തിൽ പെള്ളം പായിക്കണമെന്നുള്ളതിനു വേണ്ടനിർദ്ദേശം കൊടുക്കേണ്ട താൻറ ജോലി താൻ ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ അണയിൽ വെള്ളമില്ലാതെയായിരിക്കുന്നവെന്നും അതുകൊണ്ടാണു ഈ ആളുകൾ അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നതെന്നും മറുമാണ്. അണയിലെ വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചില സ്ഥലങ്ങളിലെ ആളുകൾ മൂന്നും നാലും മൈൽദൂരെനിന്നു വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നാണു ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പാകംചെയ്യുന്നതിനുള്ള ആവശ്യം പോലും ഇപ്പോൾ നിറവേറുന്നതു്.

ഭക്ഷണവിതരണവിതരണാക്രമം എന്താണു് ഇത്രവളരെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകിവരുന്നതിനുള്ള കാരണമെന്നു ഞാൻ മുൻപു ചിലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടെ ചെന്നുനോക്കിയപ്പോഴാണു് ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലായതു്. വെള്ളക്കരം എന്താണെന്നു വടക്കുള്ളവർ ചോദിക്കുന്നു. കോതയാറണ പണിചെയ്തുകാലത്തു അന്നുണ്ടായിരുന്ന വിദഗ്ദ്ധന്മാർ കൃഷിക്കുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജലാശയങ്ങളൊന്നിനേയും പതിച്ചുകൊടുക്കരുതെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇറിഗേഷൻ സംബന്ധിച്ചുള്ള ജലാശയങ്ങളിൽനിന്നും കൃഷിക്കാവശ്യമുള്ള വെള്ളം എടുക്കയും തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ അണയിൽനിന്നും വെള്ളംപായിക്കയും ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം. എന്നാൽ സ്വർദ്ധീനബലമുള്ളവർക്കും ഗവണ്മെൻറുജ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ഈ ജലാശയങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെൻറു പതിച്ചുകൊടുത്തു. വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായംനുസരിച്ചു ഗവണ്മെൻറു ചെയ്തിരുന്നു എന്നുവരുകിൽ പത്തക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്നു വെള്ളത്തിനു ക്ഷാമം ഒട്ടുംതന്നെ വരികയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ പത്തനത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു സർവശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു ഭക്ഷണവിതരണവിതരണാക്രമം രക്ഷിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

ഇനി ഉത്തരവിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി പറയാം. അവിടെയും വിളവു മുഴുവനും കരിവാണു്. കായലോരങ്ങളിൽ നില്ക്കു

ന്ന തെങ്ങുകളിൽനിന്നുപോലും ശരിയായ ആദായം കിട്ടുന്നില്ല. പിന്നെ മലയോരങ്ങളിലെ തെങ്ങുകളുടെ കഥ പറയാനില്ലല്ലോ. സമൃദ്ധിയായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പുഞ്ചകൃഷിയുടെ ആദായവും നഷ്ടത്തിലാണ് കലാശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇഞ്ചിനട്ടിലെങ്കിൽ ഒരു ചുക്കമില്ല എന്നു ഞാൻ കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ പറഞ്ഞതു ഇപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ ഇതുനിമിത്തം ഗവണ്മെൻറിന്റെ തിരുവകരയുമെന്നുള്ളതു ഈ അവസരത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. കുരുമുളകിനു വിലയില്ല. ഈതരത്തിലുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയില്ലായിരുന്നു നാട്ടിലുള്ളതെന്നു വരുകിൽ കരം ഇളവുചെയ്യണമെന്നു ആരുംതന്നെ ആവശ്യപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. ഭൂനികുതി കുറയ്ക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അഞ്ചുരൂപാ കരം കൊടുക്കുന്നവരിത്രയാണെന്നും ഒരു രൂപാ കരംകൊടുക്കുന്നവരിത്രയാണെന്നും അതിലധികം കരംകൊടുക്കുന്നവരിത്രയാണെന്നും മറ്റുമുള്ള കണക്കുകൾ ഒക്കെ പറയുകയും കരമിളവു സാധുക്കൾക്കു വലിയ പ്രയോജനമില്ലെന്നു പ്രതിവാദിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവാണ്. ഇവിടെ ആകെ മറുപക്ഷം ജനങ്ങളാണ് ഭൂനികുതി കൊടുക്കുന്നത്. എന്നാൽ മറുപക്ഷംജനങ്ങളെയും സാർവത്രികമായിട്ടു ബാധിക്കുന്ന ഒന്നാണ് സ്കൂൾഫീസ്. അതു ഗവണ്മെൻറു കഴിയുന്നത്ര ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കണം.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഗ്രേയസ്സ് ആ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാരെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. കൃഷിക്കാർ ക്ഷയിക്കുമ്പോൾ രാജ്യവും ക്ഷയിക്കും. ഇതിലേക്കു വേണ്ട മുൻകരുതൽചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അടുത്തകാലത്തു വിപ്ലവങ്ങളുണ്ടായേക്കാം. ഞാൻ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെക്കു ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള തുക ഒമിററ് ചെയ്യണമെന്നു ഒരു മോഷൻ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം പോലീസിലേക്കു ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുക പോരാ എന്നു കാണിക്കുന്നതിനാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഇന്നത്തെ മനോഭാവത്തിനു രാജ്യത്തു വിപ്ലവമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഇടയില്ല, ആ കാലത്തു കൂടുതൽ പോലീസുകാരുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. അതിലേക്കുകൂടുതൽ പണം അനുവദിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾക്കധികാരമില്ലെങ്കിലും ഉള്ളതു തള്ളിക്കളയുവാൻ അധികാരമുണ്ട്.

സാധുക്കളുടെ ജീവിതോല്ക്കർഷത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ “മലകളിലൂകിലും മഹാജനാനാം മനമിളകാ” എന്ന തരത്തിലാണ് ഗവണ്മെൻറിന്റെ മനോഭാവം കാണുന്നത്. രാജ്യത്തു ഒട്ടാകെ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉറുനാടുകളിലോ ജ

[Mr. J. John Kattakayam.]

നങ്ങൾക്കു കടിക്കാൻ കഞ്ഞിയില്ല, കിടക്കാൻ സ്ഥലമില്ല, ഉടുക്കാൻ വസ്ത്രമില്ല. ഈ പരിതാപാവസ്ഥയെ നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകം അവജ്ഞയോടുകൂടിയാണു വീക്ഷിക്കുന്നത്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നിട്ടുള്ളവർക്കും ഭീമമായ ശമ്പളവും പെൻഷനും കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ (തിരുവനന്തപുരത്തു) അധിവസിക്കുന്നവർ പ്രായേണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടും അവരുടെ ശമ്പളംകൊണ്ടുമാണു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. അവരുടെ ആസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും വർദ്ധനവു കൊണ്ടു അതിന്റെ കൈ അടിസ്ഥാനമായ ഉറവു നശിക്കുമെന്നുള്ള കഥ അവർ വാസ്തവീകരിച്ചുപോകുന്നു.

**Mr. A. N. Visvanatha Pillai :** പെൻഷനും ശമ്പളവുമായി തിരുവനന്തപുരം ഭാഗത്തിൽനിന്നു ഒരുമാസത്തിൽ എത്ര രൂപാ ചിലവാകുന്നു എന്നു മെമ്പർമാർക്കറിയാമോ?

**Mr. J. John Kattakayam :** അതിന്റെ കണക്കു ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയോടു ചോദിച്ചാൽ പറയും. ഇതാണു ഉടനാടുകളിലെ വാസ്തവസ്ഥിതി. ഈ ഭരണീയാവസ്ഥയിൽ അനുഭാവത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെന്റു നന്നുതന്നെ ചെയ്യുന്നില്ല. ഓരോസ്ഥലങ്ങളിലേയും യഥാർത്ഥമായ വിവരം താമശീൽദാരന്മാർ മുഖാന്തിരം വരുത്തണമെന്നു കർശനമായി ആജ്ഞാപിച്ചാൽ ഗവണ്മെന്റിനു ഈ വിവരം ധരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണു എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്.

**Mr. Komilezhathu Sankaran :** ഈ വകവിഷയത്തക്കു ക്ഷേത്രം എന്തു പരിഹാരമാണു് മെമ്പർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്?

**Mr. J. John Kattakayam :** അതിനെ സംബന്ധിച്ചു പലതും പറയുവാറുണ്ട്. അതു പറയണമെങ്കിൽ കറെ അധികം സമയം വേണം. വേണമെങ്കിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു സ്കീമുണ്ടാക്കി ഞാൻ മെമ്പർമാർക്കു തരാം. അതുവെച്ചു മെമ്പർ നല്ലപ്പോലെ ആലോചിച്ചശേഷം പൊതുവിലുള്ള ഒരു തീരുമാനം തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കാം.

**Mr. M. P. Madhavan Pillai :** ഇന്നത്തെ ക്ഷാമം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എന്തു നിലയിലുള്ള ആളുകളെക്കൂടി മെമ്പർ പറയാമോ?

**Mr. J. John Kattakayam :** ഇടത്തരം ആളുകളാണ്. തങ്ങളുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കൊണ്ടു ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരും വേലക്കു പോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരുമായ ആളുകളുണ്ട്. അവർക്കാണ് ഈ വിഷമനു അധികമുള്ളതു്.

**Mr. M. P. Madhavan Pillai :** ആഹാരത്തിനു മാത്രമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളുകൾ ഏതുതരക്കാണു്?

**Mr. J. John Kattakayam :** അതും ഇടത്തരക്കാരായ ആളുകളാണ്. വലിയവനു് ഒന്നും ഒരു സാരവുമില്ല. എളിയവനു എന്തുമാകാം. ഇടത്തരക്കാർക്കു ഒന്നിന്നും നിവൃത്തിയില്ല. തെങ്ങാൻ അവരുടെ അഭിമാനം സമ്മതിക്കുന്നില്ല. കാർഷിക ക്ലാസ്സാദികളിൽനിന്നും ആവശ്യം നടക്കുന്നില്ല. ആഹാരസാധനങ്ങൾ മനുഷ്യക്കു ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണു്. അതു തെറ്റുമ്പോൾ രോഗം ബാധിക്കും. ഇതിനു വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായമെന്നും ആവശ്യമില്ല. ആയുർവേദധിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേയും മെഡിക്കൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേയും കണക്കുകൾ എടുത്തു നോക്കിയാൽ രോഗങ്ങൾ ധാരാളമുള്ളതായി കാണാം. ഇതിനൊക്കെ കാരണം പട്ടിണിയാണു്. നമുക്കു ഇക്കൊല്ലത്തിൽ പ്രകൃതിപോലും പ്രതികൂലമായിട്ടാണു നീൽക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ സമസ്പഷ്ടങ്ങളോടു കൂടുതൽ ദയവായിപെരുമാറണം.

**Mr. A. N. Visvanatha Pillai :** ഇക്കൊല്ലം പ്രകൃതിപ്രതികൂലമായിനിൽക്കുന്നുഎന്നുപറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലത്തെസ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു?

**Mr. J. John Kattakayam :** കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിനു മുമ്പു മഴ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഇതിലും ഭേദമായിരുന്നു.

അതിനാൽ ഈ വക സംഗതികളിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധ അവിരേണ പതിഞ്ഞു വേണ്ടതരത്തിലുള്ള നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടു കൂടി ഞാൻ ഈ അടിയന്തിര പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

**Mr. G. Narayana Aiyar :** Sir, I support the motion. The motion reads thus :

"..... to discuss a definite matter of urgent public importance viz. the famine and pestilence now raging in the country as a result of the total failure of recent crops in many parts of the country."

In the ambit of the motion the total failure of crops alone seems to have been included. No great amount of speech is necessary to convince the Government that there is failure of crops throughout

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

the State not only in paddy cultivation but also in pepper, ginger, tapioca, cocoanut, cardamoms and all sorts of other cultivation. When such a position is freely admitted without any argument, the only thing to be considered is the ways and means by which the situation can be handled and remedied. I think the discussion ought to be to convince or advise the Government as to what are the measures to be adopted at such a crisis. If that be the object of the mover—and I think that is one of the objects of the mover—I would suggest to follow what great statesmen have said, *viz.*, that in times when there is distress, throughout the country, capital works ought to be undertaken so that the labourers or middle class men may be engaged in work and thereby enabling them to earn their livelihood and live a contented life. I would therefore request the Government to open capital works such as the Kottarakara-Alwaye railway line which was formulated by the Government and sanctioned long ago. Such important capital works which will give work to a number of people should be undertaken.

**Mr. V. S. Arumukham Pillai:** May I know from the member whether the Trivandrum—Nagercoil railway line is not sanctioned by Government?

**Mr. G. Narayana Aiyar:** I admit that position. Such capital works as will give work to people throughout the length and breadth of the country should be undertaken. When it is admitted by the Financial Secretary that it is the declared policy of Government, that for capital works floating of loans could be adopted with success, this is the proper time for floating a loan and commencing the work at as early a date as possible so that much of the distress can be avoided.

**Mr. V. S. Arumukham Pillai:** Sir, I will be failing in my duty if I do not acquaint the House with the condition of the famine in Nanjinad. Sir, as I said, Nanjinad is an agricultural country and the Nanjinad agriculturists are proprietors of small holdings. With the advent of the economic depression for the last 7 or 8 years the condition of the agriculturists has become hopeless and ever since that time they have been groaning in darkness and poverty. The real crisis began in 1110 and the drought which began early that year continues even now unabated. In 1110 there was a complete failure of the Kanni crop over 7,000 and odd acres. In this connection I am thankful to the Land Revenue Commissioner, for at my request he visited those fields where crops have failed. He had to walk on foot through those fields and he had the opportunity to examine the crops. As I said, there was complete failure

of crops over 7,000 acres. That means that cultivation in Nanjinad is peculiar. In Nanjinad, calculating the cultivation at the rate of at least Rs. 40 per acre per year the loss and damage sustained by the ryots will come to Rs. 50,000. For the Kumbham crop the cultivation was begun very late and wherever it was begun it failed for want of water at the proper time and consequently there was a serious failure of that crop also. There was failure over about 40,000 odd acres. In this connection I have to thank the Chief Engineer. My friend Mr. Padmanabhan Tampi in dealing with the Demand on Land Revenue said that the Chief Engineer was not doing his duty properly in connection with the irrigation project work. I have to inform the House that the Chief Engineer did his very best and twice or thrice he came to those places in connection with the Kodayar Project affair. He cannot be blamed for the misdoings of his subordinate officers. Sir, I agree with Mr. Tampi when he said that though there was failure of harvest so far as the ryots were concerned, there was a big harvest for the maistries and other subordinates of the Public Works Department. Of course, that is true and I can say that from my own experience ; but, for that, the Chief Engineer cannot be blamed. The remedy for all that, I must suggest, is to form a separate Irrigation Division so far as the Kodayar Project is concerned. Of course I will deal with this question in detail when the Public Works demand comes up for discussion. The only remedy is the creation of a separate Division for Irrigation and nobody can be found fault with, neither the Chief Engineer nor the Executive Engineer for this unfortunate state of affairs. It is, I must say, an act of God and the highest authorities can go to the nooks and corners of the country and see how the maistries conduct themselves there.

As my friend Mr. Kattakayam said it is only the middle class people, who are greater in number in Nanjinad, that are put to much suffering and as he rightly said they cannot go out for small wages nor can they get anything from their paddy fields. Naturally therefore their sufferings and poverty are greater and more acute than the ordinary labourers. As a remedy for all these I would request the Government that in view of this extraordinary condition and extraordinary circumstances the Government are bound to render adequate relief and carry on an extraordinary programme of relief works. Among the relief works, so far as Nanjinad is concerned, I will mention that the tanks and channels in Nanjinad which are now neglected and which have become silted up and are unable to hold even one-fourth the quantity of water which they were holding a few years back, should be immediately attended to.

[Mr. V. Arumukham Pillai.]

When I wrote to the Chief Engineer for the repair and maintenance of these tanks and channels he was very earnest about it but unfortunately there was no fund available and he replied to me that he could not carry on the work for want of funds. This is what is taking place. For repairs and maintenance of tanks and channels which are matters of vital importance, Government always find no money. But these are matters on which the safety and prosperity of the State itself depend. Unfortunately our Government do not grasp the situation and consequently they are creating a sort of discontented peasantry. Of course I can say from my own experience that the ryots of Nanjinad are growing very much discontented and if the Government do not intervene and render sufficient relief, I am afraid that the Government will have to experience serious trouble from those quarters.

**Mr. H. O. L. Marikar :** Sir, I associate myself with the previous speakers in what they have spoken about pestilence and the failure of crops in the northernmost part of Travancore, I mean, the Anjanad group of villages. Most of the departmental heads, I believe, have not visited those places. I do not know whether even the Director of Public Health has ever visited the malaria-stricken areas like Marayur and other places in the Anjanad district. I doubt very much whether the present Darbar Physician, since his assumption of office in this State, has cared to visit the northernmost part of Travancore and see how the malaria stricken places are. That district, with the British territory on the other side of the hills, has considerably suffered on account of the drought this year and the consequent failure of crops has affected the population very much. In other parts of Travancore the people can find some sort of work to depend upon for their livelihood but in the Anjanad district there is absolutely no work of any kind by which they could earn a living. Their sufferings and their illness are due to the mismanagement of the state of affairs there by responsible heads of departments. The people there are not given sufficient facilities for education. One or two boys who may get themselves educated may go out of the District and get employment in industrial or trade concerns or in Government service. No medical treatment is given to the people there in the interior parts where the group of villages are. The one hospital in the district was removed to Marayur for the simple reason that the Medical Officers whenever they are transferred to that place or from that place can easily go to and come from Devicolum. The interior portions of the villages are totally neglected. Therefore the sufferings of the people in these districts are very great. This

could be avoided if the departmental heads went into those parts and did their work sincerely. At present they do not attend to this work and they do not allot sufficient funds for this purpose. Government give easy concessions whenever the people do not want them. Take for instance the concession granted to cardamom cultivators. When there is failure of crop in cardamom and also when it is not fetching a good price Government have been pleased to give 10,000 acres of land on a concession rate of Rs. 60 per acre for cardamom cultivation. I do not know who wanted this concession. It cannot at all be said to be a concession because when the *tharavila* for cardamom land is only Rs. 25 per acre Government sell it at Rs. 60 per acre and they say that it is sold at a concession rate. When there is absolute failure in cardamom cultivation I do not know how Government say that this is a concession.

Another thing I have to bring to the notice of Government is that the malarial tracts in the high ranges are not attended to properly. When the high ranges are a malaria-stricken area Government are going to register about 500 acres of land for opening a sanatorium. The place proposed is near Pallivasal at a height of 4,000 ft. from the sea level. I do not think that such a place is suitable for a sanatorium. I do not know by which Medical Officer, whether by the Darbar Physician or by the Director of Public Health or by any other Medical Officer this proposal was made for acquiring 500 acres of land in a semi malarial land to open a sanatorium. I can only say that Government are in need of some fund and they want to sell some land under some pretext. Another thing I have to point out is that even if they wanted, is this the way of getting lands sold? There is no continuity of policy on the part of Government. They begin certain things in a particular year and leave them there without finishing them. They attend to some other big thing in Trivandrum. The high ranges are utterly neglected. If Government wanted money to spend in Devicolum District they could have raised the money by auctioning the Mannan Kandom, part of which has already been sold at Rs. 100 to Rs. 400 per acre, instead of raising money by registering the cardamom lands at Rs. 60 per acre. If they have not raised the money they will not spend money also. When the Financial Secretary's speech does not contain any method by which money can be raised from the high ranges it means that Government will not be giving any help to the people in the high ranges. I do not think there is any help rendered in the matter of means of communication to Devicolum in the next year's budget. When there are no means of communication the suffering of the people is greater and sickness will always prevail. When a man is attacked by any illness, if means of communication

[Mr. H. O. L. Marikar.]

are provided, he can go over to the hospital and get his sickness cured. So what I have to say is that owing to the negligence on the part of the heads of departments the people there are put to great hardship. The attention of the Land Revenue Commissioner and the Government has been repeatedly drawn to the needs of the Anjanad group of villages but it seems the Government are not doing anything at all there.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai :** എന്റെ നിരോധകമണ്ഡലത്തിൽ നടമാടിക്കാണിരിക്കുന്ന മഹാമാരിയെ സംബന്ധിച്ച കൂടുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള ഈ സഭയിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവന്നതിൽ ഏനിക്ക് വളരെ മനസ്സാലം ഉണ്ട്. നെയ്യാറ്റിൻകര, നെടുമങ്ങാട്, വിളവങ്കോട് എന്നീ താലൂക്കുകളിലുള്ള പല പ്രദേശങ്ങളിലും മലമ്പനി പിടിപെട്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ ആരോഗ്യത്തിന് മേൽ ആയിരിക്കുന്നു. അവിടെ ഇതു നിമിത്തം മരിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ സംഖ്യ ശരിയായി നിർണ്ണയിക്കാൻ തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാതിരിക്കുന്നു. ഫെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ അവിടെ പ്രവേശിച്ചുകാലം മുതൽ അവിടെനിന്നും വിട്ടുപോയകാലംവരെയുള്ള കണക്കുകൊണ്ടു നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിൽ മാത്രം മൂപ്പതിനായിരം ആളുകൾക്കു മലമ്പനി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഇതുപോലെ വമ്പിച്ച കണക്കുകൾ തന്നെയാണ് നെടുമങ്ങാടും, വിളവങ്കോടും. ഇപ്പോൾ അവിടത്തെ ഭീനസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചൊ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചൊ ഉള്ള വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് യാതൊരു ഏർപ്പാടും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു തന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലും മറ്റു താലൂക്കുകളിലും ഈ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ച ലിസ്തുതയുണ്ടാക്കുന്നതു പർവ്വതകരമാണ്. മുമ്പു പകുതിക്കുച്ചേരിയിൽ ചെന്നു വിവരം അറിയിച്ചാൽ മാത്രമേ അവർ കണക്കിൽ ചേർക്കുകയുള്ളൂ. ഫെൽത്ത് യൂണിറ്റു സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് മുമ്പു അവർ എടുത്തിട്ടുള്ള കണക്കും, അതിനുശേഷം അവർ എടുത്തിട്ടുള്ള കണക്കും ഫെൽത്ത് യൂണിറ്റുകാരുടെ കണക്കും തമ്മിൽ എന്തുമാത്രം വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു പാർവത്യകാരുടെ റിപ്പോർട്ടിൻപ്രകാരമുള്ള മരണത്തിന്റെ കണക്കു എത്രത്തോളം ശരിയായിരിക്കുമെന്നു ഗവണ്മെന്റിന്തന്നെ അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. എങ്കിലും അവരുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ മരണം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുതന്നെയാണ് പറയുന്നതു്.

ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ഈ സഭയിൽ പ്രസ്താവിച്ച അദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ പലതും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അസംബ്ലിയിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഇതു് അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു

നും മറ്റും യാതൊന്നേപക്ഷണവും നടത്താതെ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേധാവ് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതിനുശേഷം രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം തന്നെ നെയ്യാറ്റിൻകര ടൗണിൽ വരികയും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ വാസ്തവം ഇന്നവിധമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിക്കാനായിട്ടു് ആ സമയത്തുതന്നെ വേറെ ചില ദിക്കിൽനിന്നും മരണവാങ്ങിക്കാൻ നെയ്യാറ്റിൻകര ആശുപത്രിയിൽ വന്നിരുന്ന ചില മലമ്പനിരോഗികളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുകയും അവർ ആ പ്രദേശത്തുള്ള സത്യാവസ്ഥ അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അതായതു് അന്നേദിവസം തന്നെ ധാരാളം മരണങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നും രോഗം പിടിപെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരുവീടും ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിൽബസ്ഥിമാരായ ചില സാനിറ്ററി ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ ആ സ്ഥലത്തുള്ള മരണങ്ങളുടെ കണക്കെടുക്കുന്നതിനായി ശട്ടംകെട്ടി എന്നിങ്ങ അതിൽ ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടു കണ്ട സന്ധാരിക്കാൻ ഇടയായി. അതു ഇന്നാണെന്നു് എന്നിങ്ങ പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവരുടെ കണക്കനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തികാരന്മാർ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതിലും എത്രയോ കൂടുതലായ മരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിന്റെ സത്യാവസ്ഥ അവർ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയിരിക്കുന്നു കാരണം അസംബ്ലിയിൽ ഇതിനു മുൻപ് ഒരുദിവസം ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ചോദ്യത്തിനു അവരുടെ മേധാവി അതു "Unfounded" എന്നു പറഞ്ഞതാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു വിപരീതമായി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്താൽ പിറ്റേദിവസം അയാൾക്കു ജോലി ചില്ല. ഞാൻ സത്യാവസ്ഥ ഇവിടെ പറയുമ്പോൾ അതു "Unfounded" ആണെന്നു പറഞ്ഞേക്കും. എന്നാൽ വേറെ ഏതെങ്കിലും ഏജൻസി മുഖാന്തിരമോ അല്ലെങ്കിൽ താലൂക്കുതലത്തിൽ ഭാർമുഖാന്തിരമോ അന്വേഷിച്ചാൽ യഥാർത്ഥം അറിയാം. മരണത്തെ സംബന്ധിച്ച പകുതിക്കുച്ചേരികളിൽ വന്നു പറയുവാൻ തന്നെ ആളില്ല. ഓരോ വീട്ടിലും ചിലർ മരിക്കുന്നു ചിലർ രോഗബാധിതരാകി ചികിത്സിക്കുന്നു ആ സ്ഥിതിക്കു അവർ ഏങ്ങിനെയാണു പകുതിക്കുച്ചേരികളിൽ വന്നു കണക്കു പറയുന്നതു്.

നെയ്യാറ്റിൻകര ആശുപത്രിയിൽ ഇരുപതോ ഇരുപത്തിരണ്ടോ ബെഡ് മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ അവിടെ വൃത്രരോഗികൾ ഉണ്ടു്. അവരെയാക്കെ സ്ഥലത്തിന്റെയും ബെഡിന്റെയും കുറവുകൊണ്ടു് വരാത്തയിലും തറയിലുമാണു കിടത്തിയിരിക്കുന്നതു്. സുഖക്കേടു് ഭേദമായവർ

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ആശുപത്രി കാമ്പസുകളിനകത്തുതന്നെ ഇരിക്കുകയല്ലാതെ പുറത്തുപോകുന്നില്ല. അവർ അവിടെനിന്നും പോയാൽ ആഹാരത്തിന് വഴിയല്ല. ജോലിചെയ്യാൻ ശേഷിയില്ല. ജോലിയില്ല. അതിനാൽ അവർ ടൗണിൽതന്നെ അലഞ്ഞു തെളി ആഹാരം കഴിക്കുകയാണ്. ഇതാണ് അവിടത്തെ സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ.

ഫെൽത്തുഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്യുവാനിരുന്നതു കപയനയിൻ കൊടുക്കുക മാത്രമാണ്. ഇതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഫെൽത്തുഡയറക്ടർ കപയിനയിൻ വിതരണത്തിന് ൨൪ സെന്ററുകൾ ഉണ്ടാക്കി വിതരണം ചെയ്യട്ടും ഒന്നോ രണ്ടോ പേരല്ലാതെ മറ്റൊരും അതു മേടിക്കാൻ വരുന്നില്ല എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. അതു പരമാർത്ഥമാണ്. പ്രയോജനമില്ലാത്തമരുന്നു വാങ്ങിച്ചു കടിച്ചുകൊണ്ട് എന്താണ് വിശേഷം? അതിനാൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്യേണ്ടതു രോഗബാധിതരായവർക്ക് മെഡിക്കൽ ടീറുമെന്റർ നൽകുന്നതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാകുന്നു. പനിക്കുള്ള മരുന്നുകൾക്കും പുറമേ മറ്റു മരുന്നുകൾക്കു കൈടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പനി ഭേദമായ ഉടനെ വെറുക്കടി, അതിസാരം, നീരുമുതലായ രോഗം പിടിപെട്ടു പിന്നീടു മരിക്കുന്നുണ്ട്. ആറുബ്രിൻ എന്ന മരുന്നു രണ്ടുപ്രാവശ്യം കുത്തിവെച്ചാൽ പനി നിശ്ശേഷം മാറുന്നതിനുംപുറമേ പിന്നീടു വരികയില്ലെന്നും മറ്റും ഡാക്ടർമാരുടെ പരിശോധനയിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു ഒരു ടിൻ കപയിനക്കു ഇരുപത്തിനാലു രൂപയാണ് വില. ഇതിന് അതിനെക്കാൾ സ്വല്പം വിലകൂടി എന്ന് വരാം. എന്നിരുന്നാൽതന്നെയും നെയ്യാറ്റിൻകരയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു ഇങ്ങനെ ഒരു ചികിത്സ ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ് ആവശ്യം.

പിന്നീടു എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു ഫെൽത്തുഡിപ്പാർട്ട്മെന്റർ ശുപാർശചെയ്യതുപോലെ കുന്നത്തുകാൽ പകുതിക്കുച്ചേര കുസുമീപം ഒരു ആശുപത്രി ഉണ്ടാക്കുകയും, കള്ളിക്കാട്ടു ഡിസ്പെൻസറിയെ ഈ പനി തീരുന്നതുവരെ ഒരു മെഡിക്കൽ ഓഫീസറുടെ കീഴിൽ ആക്കി ഒരു കേന്ദ്ര സ്ഥാനത്തു മാറി ജനങ്ങൾക്കു സകല ചികിത്സകളും ആഹാരങ്ങളും നൽകത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും, കൂടുതൽ ചെഡുകൾ കെട്ടിച്ചു കൊടുക്കുകയും വേണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇതിനുംപുറമേ നെയ്യാറ്റിൻകര, പെരുങ്കടവിള, പാറശാല, ഈ സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുതൽ ചെഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും രോഗികൾക്കു ആഹാരം നൽകുന്നതിനു വ്യവസ്ഥചെയ്യുകയുംചെയ്യണം.

ഇപ്പോൾ അവിടങ്ങളിൽ മിക്കവാറും ആരും കൃഷിചെയ്യാതാണിരിക്കുന്നത്. അതിലേക്കുള്ള ധനമില്ല, ശേഷിയില്ല, കൃഷിക്കാരെല്ലാം തെണ്ടിനടന്ന് ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരികയാണ്. ഒരു കർഷകത്തോടു കൂടി ഒരു ഭവനത്തിൽ രാത്രി ചെന്നുചേർന്നാൽ അവർക്ക് എങ്ങിനെയാണു ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതു എന്നുള്ളതുതന്നെ ഒരു പ്രശ്നമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ആ വീട്ടുകാരുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അവർ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുകയില്ലവോ എന്നുംകൂടി സംശയിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

**Mr. M. N. Narayana Menon :** സർ, ഇന്നു രാജ്യമൊട്ടുക്ക് വലുതായക്ഷാമവും തന്നിമിത്തം പലവിധത്തിലുള്ള സുഖക്കേടുകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഏറെക്കുറെ ഗവണ്മെന്റിനും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ മലമ്പനികൊണ്ടും വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ വയറുകടി, വിഷുചികമുതലായ രോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും, ഇവയ്ക്കുപുറമെ സാമൂഹികമായദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും രാജ്യമൊട്ടാകെ വാഷമിക്കുന്ന രെവസരമാകുന്നു ഇത്. ഈ വാഷമാവസ്ഥ കഴിഞ്ഞയാണ്ടിനെക്കാൾ ഈ ആണ്ടിൽ കൂടിയായിരിക്കുന്നത്. ഇനിയടുത്തയാണ്ടിൽ ഇതേത്രമാത്രം കൂടുതലായിരിക്കുമെന്നു കണ്ടുതന്നെയറിവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ക്ഷാമത്തിനും അതിനെതുടർന്നുള്ള സുഖക്കേടുകൾക്കും എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിവിധി ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മലമ്പനിമുതലായ രോഗങ്ങൾ പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും സാധുക്കളായ ജനങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിനും എന്തെങ്കിലും ഒരേപ്പാടു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു ചെയ്യേണ്ടതുവളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. അഞ്ചുനാട്ടിലെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി മി. മരയ്ക്കാർ ഇവിടെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു അതുപോലെ നാഞ്ചിനാട്ടിലേയും ഇടനാട്ടിലേയും എന്നുവേണ്ട ഭക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലേയും ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലേയും പരിതസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി പലമെമ്പർമാരും ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ എനിക്കുപ്രത്യേകിച്ചു ഗവൺമെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽകൊണ്ടുവരുവാനുള്ളത് കട്ടനാട്ടിലെ സ്ഥിതിയേയാണ്. അവിടത്തെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ ഏറ്റവും ഭയങ്കരമാണ്. ക്ഷാമമുഴുത്തു അടുത്തവർഷത്തെ പുഞ്ചകൃഷിപോലും ഇറക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഈസ്ഥിതിക്കു അവിടത്തെ ക്ഷാമവും അതിനെതുടർന്നുള്ള അനന്തരനടപടികളും എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഇപ്പോൾ ഉറപ്പിക്കാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ല. അവിടേയുംസുഖക്കേടുകൾ ഇപ്പോൾതന്നെ ധാരാളമുണ്ട്. എന്റെ വില്ലേജിൽ ഞാൻ

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ഇങ്ങോട്ടുപോയപ്പോൾ മന്ദിരം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ പലപ്പോഴും മന്ദിരം കണ്ടുസംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹവും അതുപോലെതന്നെ കോട്ടയം സാനിറ്ററി സർവ്വീസ് കമ്മിഷൻ അവിടെ "ചിക്ക് റിപ്പോർട്ട്" എന്ന് അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ രണ്ടുജ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവിടെയുള്ള സുഖക്കേടുകളെപ്പറ്റി വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്തി അതിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കിയതിൽ എനിക്ക് വളരെ ആശ്വാസമുണ്ട്. അതിലേയ്ക്കു അവരോടു ഞാൻ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

രാജ്യക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി, രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന ഓരോ ദുരിതങ്ങൾക്കും പ്രതിവിധികളെപ്പറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉദ്യോഗസ്ഥഭേദമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ് നമ്മുടെ കടമ. ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പെരുമാറ്റം വരുത്തുന്ന പ്രതിവിധികളായ ഞങ്ങൾ രാജ്യത്തിലെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഗൗരവവും സത്യാവസ്ഥയും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെന്നും അനുജ്യോഗസ്ഥന്മാരെന്നുമുള്ള വ്യത്യാസത്തിനവകാശമില്ല. ഏതായാലും രാജ്യത്തു വലുതായ ക്ഷാമവും സുഖക്കേടുകളുമുണ്ട്. അതു വർദ്ധിച്ചാൽ ഒരു വിപ്ലവത്തിൽ വന്നുപോകുമെന്നു കാര്യം ബാധമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ധരിച്ചു ഇതിലേക്കുവേണ്ട പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ പറയാനുള്ളത്.

വാസ്തവത്തിൽ പണമുള്ളവരായി വളരെമുതൽക്കും പണം ഈ രാജ്യത്തുള്ളതാണ് എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അങ്ങിനെയാണ്. കോട്ടയം താലൂക്കിലും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള കട്ടനാട്ടിലും ഗ്രാമസ്ഥന്മാരായ ആളുകൾ അവരുടെ സ്വത്തുകൾ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയേക്കുമൊ എന്നുള്ള വിചാരത്താൽ ധൂക്കളെക്കാൾ വളരെ ഭയപ്പെടുന്നതായി എനിക്കറിയാം. ഇതിലേക്കു നെങ്കിലും ഒരു പ്രതിവിധിയുണ്ടാക്കിയില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ഒരു മാനുസ്ക്രീഫിതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പോലീസിലെ ചിലവു വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. ക്ഷാമനിവാരണത്തിനു ഒരു പ്രതിവിധിയാണെന്നത് "റിലീഫ് വർക്ക്" എടുപ്പടുത്തുക എന്നുള്ളതാണ്. ധാരാളമായി "റിലീഫ് വർക്ക്" തുടങ്ങിയാൽ ജനങ്ങൾക്കു വലിയ അശ്വസ്ഥതയുണ്ടാകും. കൂടിനിർത്തി വളരെകുറവായിരിക്കുന്നു എന്നും കൺട്രോൾ തന്നെ വളരെ കുറഞ്ഞതുകയ്ക്കാണ് പോകുന്നതെന്നും ചീഫ് എൻജനീയറുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചി

ട്ടുണ്ട്. മുൻപു ഗവണ്മെൻറ് ൧൦൦ രൂപാകൊണ്ടു സാധിക്കുമായിരുന്ന ജോലി ഇന്ന് അൻപതു് അറുപതു രൂപാകൊണ്ടു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ പ്രത്യേകശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു് ഉടൻടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

**Mr. Tariatu Kunjitomman :** സർ, ഞാൻ ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. കൃഷിപ്പിട, ക്ഷാമം, രോഗം, ഈ മൂന്നു സംഗതികളുടെയും നിവാരണാർത്ഥം വേണ്ടതു് ഉടൻടി ചെയ്തു് ജനക്ഷയം പാലിക്കണം എന്ന് അനുദ്യോഗസ്ഥഭാഗത്തുനിന്നും ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ വിഷയങ്ങൾ വരുമ്പോഴും ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് തന്നെ ഇതു രാജ്യത്തെ ഒരു പ്രധാനപ്രശ്നമാണെന്നു തെളിയുന്നു. ജീവൻ, മാനം, ധനം ഇവയാണല്ലോ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതു്. ഇതിൽ ജീവനാണു സർവ്വപ്രധാനം. മുപ്പതിനായിരത്തിൽപരം ജനങ്ങൾ ഒരു താലൂക്കിൽ മലേറിയാരോഗബാധിതരായി കിടക്കുകയും അതിൽ ഒരു ഭാഗം മരിച്ചുപോകയും ചെയ്തു എന്ന് ഇപ്പോൾ ഒരു മാന്യമെമ്പർ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ വിസ്മയിക്കുന്നു ചെയ്തതു്. അതുകൊണ്ടു രോഗശമനത്തിനായി ഗവണ്മെൻറു ഉടൻടിതന്നെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. രോഗശമനത്തിനായി ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളും ഈ സംഗതി പറഞ്ഞ മെമ്പർതന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. കപയിനാണു ഇതിനു തക്ക പ്രതിവിധിയെന്നു ഇംഗ്ലീഷ്ചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പബ്ളിക് ഹെൽത്ത് വകുപ്പുകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഒരു ടൺ കപയിനാ കൊണ്ടുവന്നു പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ളവർക്കു വിതരണം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും പരാതി നിൽത്തണം. മുപ്പതിനായിരംപേർ ഒരു താലൂക്കിൽ രോഗബാധിതരായി കിടക്കുന്നു എന്നുകേട്ടാൽ ആരാണു നടുങ്ങാത്തതു് ? അവർക്കു കപയിന മാത്രമാണു് പ്രതിവിധിയെന്നു ആവർത്തിച്ചു ഗവണ്മെൻറുഭാഗത്തുനിന്നു പറയുന്നു. കപയിനാ പലരും വാങ്ങിച്ചു കടിക്കുന്നില്ലെന്നു ഒരു പരാതി കേൾക്കുകയുണ്ടായി. കുട്ടികൾ ഔഷധം കുടിക്കുന്നില്ലെന്നു ശാഗ്വംപിടിക്കുമ്പോൾ അവരെ നിർബന്ധിച്ചു കുടിപ്പിക്കാറുള്ളതുപോലെ രോഗികളുടെ വീട്ടിൽചെന്നു അവർ മരുന്നു കുടിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോലീസുകാരെ കൊണ്ടുപോയി നിർബന്ധിച്ചു് വായിൽ ഒഴി

[Mr. Tariatu Kunjittomman.]

ചൂകൊടുത്തെങ്കിലും അവരുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കരുതേ? ഫെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ ഇതിൽ ഒട്ടും ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കരുതേ.

രോഗങ്ങൾക്കു കാരണം ക്ഷാമമാകുന്നു. ഇതു നാടൊട്ടുക്കു വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ നേരത്തെതന്നെ പറഞ്ഞതുപോലെ കൃഷിപ്പിഴയാണു ഇതിന്നടിസ്ഥാനം. അതിലേക്കു ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രതിവിധി കൃഷിപ്പിഴയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ കരം കുറച്ചുകൊടുക്കയും റിലീഫ് വർക്ക് നടത്തുകയുമാണു്. എന്നാൽ കരത്തിന്റെ ഒന്നുപകുതിയോ മൂന്നിൽ ഒന്നോ കുറച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഭാഗത്തോടു ഞാൻ തീരെ യോജിക്കുന്നില്ല. അതിനു കാരണം ഈ കുറവുകൾ വലിയ ആളുകൾക്കു സഹായമാകും എന്നല്ലാതെ സാധുക്കൾക്കു ഒരു രക്ഷയും കിട്ടുന്നതല്ല. പകുതിഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണല്ലോ കരം പിരിക്കുന്നതു്. അവർ സാധുക്കളിൽനിന്നും മുഴുവൻ കരവും വസൂൽചെയ്തു് ഇളവുചെയ്തതിന്റെ ശേഷംഭാഗംമാത്രം കണക്കിൽ വരുവുവല്ല, ബാക്കി അവർ അപഹരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു പകുതിയോ മൂന്നിലൊന്നോ കരം ഇളവുചെയ്യണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ മുമ്പും യോജിക്കാത്തതു്. അതിനാൽ എന്റെ അഭിപ്രായം കൃഷിപ്പിഴയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മുഴുവൻ കരവും ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നാണു്. കൃഷിപ്പിഴ തിട്ട-വരുത്തുന്ന സംഗതിയിൽ ന്യായമായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ വേണം ഏർപ്പെടുത്താൻ. അല്ലാത്തവർക്കും കൃഷിപ്പിഴയുള്ള സ്ഥലത്തു ഇല്ലെന്നും, ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തു് ഉണ്ടെന്നും അവർ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു കൈക്കൂലി കൊടുക്കേണ്ടിവരും. എല്ലാ തുറകളിലും അഴിമതി ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ടു്. അധികം അഴിമതി റവന്യൂഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലാണു്.

തൊഴിലില്ലാത്തവർക്കു തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ പബ്ലിക് വർക്ക് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറു പഴിയേ സാധിക്കയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറു ഒരു വലിയ സംഖ്യ ഡ്രബന്റർ ലോണായിട്ടെടുത്താമറോ ഓരോ താലൂക്കിന്റേയും ആവശ്യത്തിനു അനുസരണമായി ഓരോ വേലകൾ വിഭജിച്ചുകൊടുക്കണം. ഒരു കുടുംബത്തിൽ ക്ഷാമം നേരിട്ടാൽ ഗ്രാമ്പണാഥൻ എവിടുണെങ്കിലും കടം വാങ്ങിച്ചെങ്കിലും അവരെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ, ഇന്നു രാജ്യത്തെ അനവധി ലക്ഷം കൂലിക്കാർ വലക്കു നിവൃത്തിയില്ലാതെ പട്ടിണികിടന്നു ചാകാൻ തുടങ്ങുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു ഒരു തുക കടം വാങ്ങിക്കാൻ അശേഷം

ഷം മടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പട്ടിണിനിമിത്തം അതിസാരം, ഡിസെന്റി, മലേറിയ ടൈഫോയിഡ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങൾ വ്യാപിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ ഇടയുള്ളത്. ഇതിനു ഒന്നാമത്തെ പരിഹാരമാർഗ്ഗം തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ്. പിന്നെ ഔഷധം കൊടുക്കണം. ഈ രാജ്യവാസികൾ തന്നെയാണ് ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും. അവർക്ക് ഇവിടത്തെ കഥകൾ കൈ വേണ്ട പോലെ അറിയാം. വേണ്ട അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനെ വേണ്ട പോലെ ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കാനും അവർക്കു കഴിയും. അവർക്കുതന്നെ നൂ മാസത്തെ ശമ്പളം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവർ എന്തുചെയ്യും? അടുത്തു രണ്ടുമൂന്നുതവണ കൃഷിപ്പിഴ വന്നിരിക്കുന്നു. നമുക്കു കൃഷിയല്ലാതെ മറ്റു തൊഴിലുകൾ ഇല്ല. ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റുമാത്രമേ ഈ സാധുക്കൾക്കു ശരണമായിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടുക്കൽ പാടിയ പല്ലവിതന്നെ പ്രജകൾ ആവർത്തിച്ചു പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതി വിഷമത്തിലായപ്പോൾ അവരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന നാട്ടുവൃന്ദങ്ങളിലെ കൂലിക്കാർ വേലകിട്ടാതെ പട്ടിണിയായി. പട്ടിണിനിമിത്തം ജീവശക്തി കുറഞ്ഞവരെ രോഗാണുക്കൾ വേഗം ബാധിച്ചു മരണത്തിനിടയാക്കുന്നു. റിലീഫ് വർക്കുകൊണ്ടു വേലനൽകി പട്ടിണിയും, ഔഷധം നൽകി രോഗവും മാറണം.

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** Sir, the present state of public health in the country does not represent the conditions usually found during pestilence. Pestilence ordinarily accompanies famine, flood, earth-quake and such other calamities. (*Louder please.*) Fortunately, Travancore has been free from these calamities so far.

**Mr. Tariatu Kunjitomman :** രാജ്യത്തെ ജനസാമാന്യത്തിനു ക്ഷാമം ഇല്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** ഭീനം വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ഇല്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

**Mr. Tariatu Kunjitomman :** ക്ഷാമം ഇല്ലയോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** അതിനെപ്പറ്റി പറയാൻ പോകയാണ്.

Sir, there has been a fall in the prices of agricultural products. That has caused some economic depression which has devitalised certain sections of the people. Sir, because there has been a fall in prices, we cannot say that there is famine everywhere.

**Mr. A. N. Visvanatha Pillai:** ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കു വില്പന കണ്ടെത്താൻ നാട്ടിൽ ക്ഷാമം വർദ്ധിക്കുകയില്ലേ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** Sir, in many parts of the country, food-stuffs are available. But in certain localities, like the places in South Travancore recently affected by malaria, poor people could not get even their food. The present failure of monsoon has also added to the difficulties of the people.

Coming to public health proper, I should say, there are epidemic diseases in some isolated parts of the country. There is small-pox in some places. There is cholera, for instance, at Aloor.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** In which part of Travancore is that place called Aloor (അലൂർ)?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** In Kalkulam taluk, in South Travancore.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** There is no place called Aloor (അലൂർ) anywhere there.

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** In English, അലൂർ and അളൂർ are both spelt with the letter 'l'; I got reports from my subordinates in English and the word was spelt as Aloor. I am not sure whether it is അലൂർ or അളൂർ.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** Sir, I thought the member was an Indian.

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** There were a few cases of cholera at Aloor.

**Mr. A. N. Visvanatha Pillai:** ചെങ്കോട്ടയിൽ കാളറ ഇല്ലേ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇല്ല.

These two diseases, cholera and small-pox, are now well under control, due to the intensive campaign undertaken by the department.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** How many times did the member visit Aloor since the outbreak of cholera there?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** On account of the meeting of the Legislature, I could not myself go; but I have posted a special officer to camp there and to do all that is necessary. There are also Sanitary Officers and a host of other people doing special work there.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** When did the member last visit Aloor?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** Last month, when the cinema film on cholera was exhibited there for purposes of demonstration and propaganda.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** Was it to see the cinema film that the member went there ?

**Chairman :** He has already stated that it was for purposes of demonstration and propaganda.

**Mr. Tariatu Kunjitomman :** അനുജോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി ഒരു സ്പെഷ്യൽ കമ്മറിയെ വെച്ച് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിൽ വല്ല ഭോഷവും വരാനുണ്ടോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** അതേപ്പറ്റി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

**Mr. Tariatu Kunjitomman :** അതുകൊണ്ട് ഭോഷമൊന്നുമില്ലല്ലോ. ജനപ്രതിനിധികൾ ഇവിടെ രോഗമുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു മറുവിധത്തിലും പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു സ്പെഷ്യൽ കമ്മറിയെ വെച്ച് ഇതേപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുന്നതു നല്ലതല്ലയോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** രോഗനിവാരണമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞത്. അതേപ്പറ്റിയാണ് ഞാനും പറഞ്ഞത്.

**Mr. S. Adam Sait :** Are there not many cases of typhoid in Trivandrum, Alleppey, Quilon and other places?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** There are, but not in an epidemic form.

**Mr. S. Adam Sait :** 'Is the member in possession of statistics regarding the number of typhoid cases in the General Hospital, Trivandrum, in Alleppey and other places? Has he got any statistics?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** I know there are cases of typhoid. But, typhoid is not a notifiable disease, and so I am not in full possession of the statistics. When I saw the motion, I thought the honourable member based it on the recent outbreak of malaria, and that he had malaria in view and not any other disease.

Sir, malaria has been prevalent since last Makaram. The Public Health Department has done all it could to combat the disease and to bring it under control, and, also to distribute rice and foodstuffs to the afflicted persons.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** What is it that the department has done to combat malaria?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** We distributed quinine from Makaram, 1110. I may inform the honourable members that malaria is not a notifiable disease ; therefore, sometimes, it may be late before information reaches the authorities of the Public Health Department. Only three diseases, cholera, small-pox and plague are notifiable.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** Are there cases of dysentery and diarrhoea in rural Travancore ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** There are cases ; but, as I said, they are not notifiable and as such are not reported to me. Under the Public Health Regulation, only small-pox, cholera and plague are notifiable diseases. Malaria is not notifiable.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai :** May I ask whether, when malaria broke out in an epidemic from the Health Unit at Neyyatinkara was working there ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** Yes ; but, the epidemic broke out and was prevalent only in an area which was outside the Health Unit.

**Mr. S. Piraviperumal Pillai :** May I know whether insomnia is considered an epidemic disease ? *(Laughter.)*

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** No.

**Chairman :** The word used in the resolution is 'pestilence'. What are the diseases that you propose to bring under that word, Dr. Gopala Pillai ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** I am attempting to explain, sir, that there is no pestilence in the country now. Even malaria, although it is a communicable disease, cannot be called pestilence.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** May I ask whether cholera is not pestilence ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** Only when it is so widespread as to affect the whole population of the State it becomes a pestilence, and not when it occurs in a small, isolated area.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** May I ask whether Aloor is an isolated area or a thickly populated village ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** Although it may be thickly populated, it is an isolated village.

**Mr. Komilezhathu Sankaran :** May I ask whether the member is aware that, at the last session of this House, an adjournment motion was discussed about malaria ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** Yes.

**Mr. Komilezhathu Sankaran :** What is the action that the Public Health Department has taken since then ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** Treatment centres were opened for every mile in the affected area. Quinine was freely distributed. The staff of the department was asked to visit every house. Quinine was taken to the very doors of the patients ; and when they refused to take quinine, they were even compelled to take it. All that was possible was done.

**Mr. Komilezhathu Sankaran :** May I ask whether, as a result of such action taken by the department, there is any pestilence in those areas now ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** Malaria, as an epidemic, has subsided. What we now see, at present, is only relapse. With regard to relapse cases, it is .....

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai :** പുതുതായിട്ടു ഈ രോഗം ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത് ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** പുതുതായി എങ്ങും ബാധിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ മലേറിയ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും പട്ടണങ്ങളിലേക്കു രോഗബാധിതരായ ആളുകൾ വന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതു പുതിയ കേസുകളായിട്ട് ആളുകൾ വിചാരിക്കുന്നു.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai :** മുൻപു മലേറിയ പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ പുതിയതായി ഈ ദീനം ആരെങ്കിലും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** ഇല്ല, രോഗം ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവർ അവിടെ ചെല്ലുന്നുണ്ട്.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai :** അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുതന്നെ വീണ്ടും രോഗം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** ഇല്ല, രണ്ടുമൂന്നു ദിവസംമുമ്പു ഞാൻ നെയ്യാറ്റിൻകര പോയിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ അന്വേഷിച്ചതിൽ അങ്ങനെയുള്ളതായി എനിക്കു അറിവു കിട്ടിയിട്ടില്ല.

I had been to Neyyattinkara and also parts of Nedumangad such as Kattakada and Kallikad. I also visited Ottasekharamangalam where malaria is said to prevail in a virulent form.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai :** മലേറിയ മുൻപിടിപെട്ടിട്ടുള്ളിടത്തല്ലാതെ വേറെ ഏവിടെയെങ്കിലും അതുള്ളതായി അവിടത്തെ മെഡിക്കലോഫീസർ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai :** What the medical officer told me was that relapses are occurring. No new cases seem to have been reported.

**Mr. J. John Kattakayam:** തൊട്ടപുത്താലൂക്കിൽ മലമ്പനിയുള്ളതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ.

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** അറിയാം.

**Mr. J. John Kattakayam:** ഉദ്ദേശം എത്ര പേർക്കുണ്ട്?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** ഏകദേശം മുപ്പായിരത്തോളം പേർക്കുണ്ട്.

We withdrew our staff towards the end of Mithunam. Government have been pleased to establish one hospital for each pakuthi. Starting from Palode you will find a continuous chain of hospitals or dispensaries all over. There is a hospital at Palode, a full time dispensary each at Vidura, Aryanad, Parumkadavila and Kunnathukal.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** കുന്നത്തുകാൽ പക്ഷതിക്കച്ചേരിയ്ക്കു സമീപം ഒരു ഡിസ്പെൻസറി തുറക്കണമെന്നു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** ഉണ്ട്.

There is one at Kunnathukal.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** അതു ഒരു മിഷൻ ആശുപത്രി അല്ലേ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** അതേ, അവിടെ ഏതാനും ക്വിനയിൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** പക്ഷേ, ക്വിനയിൽ അവിടെ വിലയ്ക്കല്ലേ കൊടുക്കുന്നത്?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** I have heard of such practices. There is also another hospital at Panachamood, they call it as Vellarada.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** ആ ആശുപത്രി നിറുത്തിയില്ലേ, ഇപ്പോൾ ഒരു മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെ ബ്രാഞ്ച് ആയിട്ട് വല്ലപ്പോഴും മരുന്നു കൊടുക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ലേ പറയാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** But the time has been changed. They were doing like that sometime ago. But the Darbar Physician has now issued orders to keep the hospital there open during the usual hospital hours.

**Mr. J. John Kattakayam:** തൊട്ടപുത്താലൂക്കിലെ മലമ്പനിയ്ക്കു മരുന്നു കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വല്ല ആശുപത്രിയും തുറക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** ഗവണ്മെന്റു അതിനെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ആലോചിച്ചു വരികയാണ്.

**Mr. Komilezhathu Sankaran:** I would wish if the member in charge of the department is given an opportunity to state his views.

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** There is practically one hospital for each pakuthi in the affected area at a distance of every five or six miles.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** ബെള്ളമടയിൽ കാരക്കോണം എന്ന സ്ഥലത്തല്ലേ മിഷൻ ആശുപത്രി? അതിനു സമീപം ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും കുന്നത്തുകാൽ പകുതിയിൽ ഒരു ആശുപത്രി തുറക്കണമെന്നു പാലാൻ പ്രത്യേകകാരണം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** That recommendation was made when the epidemic was raging at its height.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** മുമ്പു പനിയുണ്ടായിരുന്നവർക്കു വീണ്ടും പനി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** There is a very large number of relapse cases. They require hospital treatment more than the kind of treatment given by untrained vaccinators. So from what I stated it will be seen that there is a chain of hospitals along these affected areas at a distance of 4 or 5 miles and all these places are well served. And I am glad to inform the House that about three hundred persons are being treated at Panachamood, a malarial centre.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** മലേറിയ ചികിത്സ ചെയ്യുന്നു എങ്കിലും ഇന്നു വരുന്നവർക്കു നാളെ മരണം കൊടുക്കയില്ലാ എന്നു പറയുന്നതായി അറിയാമോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** I thought that the question was whether they were treated properly. I may inform the House that all persons who come to the hospitals are properly attended to and treated.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** മുന്നൂറുപേരും മലേറിയ പിടിപെട്ടവരാണോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** Most of them are patients suffering from malaria. So all the affected areas in the eastern parts of Vilavankod, Neyyattinkara and Nedumangad are very well served with hospitals and dispensaries. There is a hospital for every pakuthi.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** In view of the information given by the member that over three hundred persons are treated in a particular hospital will the member expect that all these three hundred persons are patients who have got the disease afresh or only relapses?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** Panachamood has been notorious as an endemic centre of malaria. There are no fresh cases; they must be relapse cases.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** Is that the member's presumption or based on information?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** I am aware of the situation in those places.

**Mr. M. N. Paramesvaran Pillai:** May I know whether any dieting arrangements have been made in these places?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** They are provided only in a very few hospitals.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai:** May I know whether it is not possible or desirable that dieting arrangement could be made in all these temporary hospitals?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** In many of these hospitals there is no sufficient accommodation for in-patients. They are only temporary and the institutions are run and housed in very small buildings.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** Is it not possible to put up temporary sheds to provide for dieting arrangements?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** By the inauguration of these elaborate arrangements malaria will subside. So proper treatment is necessary and coupled with...

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** ചികിത്സ ചെയ്യുകയും ഉപദേശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ മലേറിയ പോകുകയില്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** പോകുമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്?

It will disappear. The honourable mover of the motion said that there was a case of suicide by a certain man after the death of seven children and his wife from malaria. That was reported to have occurred at Kattakada. I myself went to this place and made detailed enquiries and I am glad to inform the House that such a tragedy has not occurred.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai:** May I know why did the Director of the Public Health Department go to make enquiries about that question?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** Because that news appeared in the previous day's paper and I thought it was a tragedy. Further it appealed to my sentiments. I therefore visited Kattakada and made detailed enquiries.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai:** May I know whether it is the only solitary instance in which his feelings were roused and he made enquiries?

**Chairman:** You need not answer such questions. You may go on with what you have to say.

**Mr. A. N. Visvanatha Pillai:** അവിടത്തെ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർക്കു ഇതു എങ്ങിനെയാണ് അറിയാൻ സാധിക്കുന്നത്?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** ഇത് ആത്മഹത്യ ആയതുകൊണ്ട് അവർക്കറിയാം.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** എല്ലാ ആത്മഹത്യയും പോലീസുകാർക്കറിയാമോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** തുങ്ങി മരണമാകുമ്പോൾ പ്രേതം കെട്ടഴിച്ച മാറുന്നതിനു പോലീസിന്റെ അറിവു വേണമെന്നാണ് എന്റെ ധാരണ.

**Mr. M. N. Paramesvaran Pillai:** May I know whether that is the only way of dying, suicide or hanging?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** The story ran like that.

**Mr. N. K. Padmanabha Pillai:** എല്ലാ ആശുപത്രിയിലും പോയി എന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ. നെയ്യാറ്റിൻകര ഡിസ്ട്രിക്റ്റു ആശുപത്രിയിൽ കഡുംബസഹിതം രോഗികൾ വന്നു കിടപ്പുണ്ടെന്നറിയാമോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** അവിടെ ധാരാളം കിടക്കുന്നത്കണ്ട്. പക്ഷെ, ഇങ്ങനെ ഒരു തുങ്ങി മരണം അവിടെ നടന്നതായി എരിയ്ക്കു അറിവാല്ല.

The news was also contradicted in to-day's paper. So I have explained the reasons for withdrawing our staff.

**Mr. M. N. Paramesvaran Pillai:** We would like to hear the Chief Secretary also to speak about famine.

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** The member for Neyyattinkara fears that the Sanitary Inspector has made wrong reports.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai:** May I know in conclusion whether it is the view of the Public Health Director that hereafter the prevailing cases have to be treated by the Medical Department and not by the Public Health Department.

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** They require medical treatment in future, almost all of them being cases of relapse.

**Mr. A. N. Visvanatha Pillai:** കപിനയിൻ പിത്സിൽ ഷുഗർകോട്ടഡ് പിത്സും ഉണ്ടോ?

**Dr. M. K. Gopala Pillai:** ഉണ്ട്.

I can assure the members that Government have already done all that is possible for them and will continue to do everything to combat the disease, control the epidemic, alleviate suffering, and extend relief to the distressed.

**Mr. G. B. E. Truscott:** Sir, Mr. John Kattakayam expressed the view that tanks should not be sold in South Travancore and the depression there is due to the tanks getting dried up. The policy of the disposal of tank-beds is not being pursued now by Government. As a matter of fact the tanks in South Travancore have to be filled with water from the Kodayar lake. But the water in the lake went down considerably owing to the unusual drought and that accounts for the absence of water in the tanks.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** May I know whether the member on the other side of the House is speaking on Public Works Department or famine relief?

**Mr. G. B. E. Truscott:** I am speaking of famine conditions. The tanks in South Travancore are not deep enough to hold water for any length of time. In a few months the water evaporates through the action of the sun.

It was suggested that capital works such as the railway should be started as a relief measure. I may say that it is more of a specialists' work and therefore it is not suitable to be taken up now. Further it requires considerable investigation.

**Mr. Komilezhathu Sankaran:** May I know from the member whether a survey was not made for the opening of a railway from Kottarakara to Ernakulam?

**Mr. G. B. E. Truscott:** We are now considering relief work.

**Mr. Arumukham Pillai** remarked that for the irrigation works in South Travancore a separate Irrigation Division should be formed. There is no necessity for a separate Irrigation Division; but I have suggested to Government the formation of an Irrigation Sub-Division at Nagercoil.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai:** Sir, the member is speaking about the contemplated extension of the railway to Ernakulam. How does that arise here?

**Mr. G. B. E. Truscott:** I am talking of irrigation. Mr. Padmanabhan Tampi was referring to the present system of distributing water from the Kodayar Project. As I have said already, scarcity of water is due to the unusual drought and this has contributed to the present acute condition and also to slump in prices.

**Mr. V. S. Arumukham Pillai:** May I know whether it is the member's opinion that because water will evaporate in the tanks, the tanks should not be maintained at all?

**Mr. G. B. E. Truscott:** No, certainly not.

Coming back to the relief works, what the P. W. D. can do is only the starting of some works of public utility in the various parts of the State for relief of local unemployment. There seems however to be some misconception in the matter of the measure or extent of relief that such works will give to unemployment in any particular locality where a work may happen to be started. The point is unless the works taken up are congenial to the occupations and training of the unskilled labour in any particular locality, it will not actually relieve unemployment of the poor folk. It is not every labourer that can do all kinds of work. I shall quote the instance of the aerodrome. The aerodrome at the beach was given on contract.

**Mr. K. P. Nilakanta Pillai:** May I know whether the question of giving contracts to natives or foreigners arises in connection with the question of famine relief?

**Chairman:** The Chief Engineer may avoid that.

**Mr. G. B. E. Truscott:** The aerodrome work was given on contract to an influential man of the locality with the idea and hope that the contractor would employ people of the locality who wanted relief. He employed these men for a time, but found that they were not used to the work. So he had to import men from other parts of Travancore. The men now employed came from South Travancore. Another thing is that these people are all weak with malnutrition and cannot do hard work. The point I want to make out is that although we can do a lot of work and give employment to people, it is not possible to guarantee jobs for all. At any rate a recommendation has been made to Government for carrying out some relief works in the different parts of the State and this is under the consideration of Government.

**Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai:** Sir—

**Mr. P. Padmanabhan Tampi:** I rise to a point of order. The official member has already replied. Why should the Chief Secretary also speak.

**Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai:** Any member of the House can speak, Sir. I would not have risen at all but for the fact that my friend, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai, wanted me to speak.

**Mr. M. N. Paramesvaran Pillai:** I withdraw my request.

**Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai:** Sir, Mr. Padmanabhan Tampi said that I made a vehement speech on the last occasion when a similar motion was discussed in this House. I shall, therefore, try to cool down my vehemence this time. On that occasion, I said that Government were prepared to do all that was necessary

[Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai.]

to meet the situation that arose on account of the outbreak of malaria. My friends who come from Neyyattinkara will, I am sure, admit that Government have kept that promise. When the members pointed out that the amount allotted by Government for supplying provisions to the suffering people was not sufficient Government sanctioned additional funds. Government opened a number of treatment centres in the malaria-infected areas and also opened a number of dispensaries. When things were going on like this, Government received reports from the Public Health Department to the effect that the situation was getting better, that malaria was subsiding and that some of the emergent measures that were being carried out could, for the time being, be stopped. Consequently the treatment centres opened by the Public Health Department were closed, but the dispensaries that were newly started as well as the old ones continued, and still continue, to function. Malaria patients are being treated in large numbers in those dispensaries.

It was only a few days ago that the matter again came to the notice of Government that either there is a second outbreak of malaria or that a relapse has occurred in the taluks of Neyyattinkara and Nedumangad. The honourable members know that an adjournment motion was discussed in the other House a few days ago. On behalf of Government, I promised then that everything possible would be done. Immediately after that House rose the Director of Public Health was asked to visit the malaria infected areas in the Neyyattinkara taluk and send up a report about the relief measures to be adopted immediately. I am glad to say that he visited the place—I do not know how many places he visited—he visited some of the infected areas and sent up a report suggesting the measures that ought to be taken. That report reached Government only this morning. I can assure the honourable members that prompt action will be taken on the suggestions contained in the report.

It has been admitted that what is now wanted is not so much the administering of quinine pills or quinine mixture as a proper treatment of the patients. For this purpose the hearty co-operation of the Medical Department is also necessary. I can assure the honourable members that instructions are being issued to the Darbar Physician to visit the infected areas and make all possible arrangements to treat as many patients as possible in the dispensaries that are now functioning and also to open more dispensaries, if necessary. Instructions are also being issued to the Tahsildars to collect accurate statistics of attacks of malaria and deaths. The honourable members may take it from me that nothing will be left

undone that ought to be done to meet the situation that has now arisen.

One part of the motion refers to pestilence. I believe the honourable member refers to malaria and diseases of that kind. The other part of the motion refers to famine. Mr. Truscott has told the House that proposals for starting relief works in different parts of the country are under the consideration of Government. The Chief Engineer has already sent up a list of works that may be started to provide work for the unemployed and the poor. The question of funds is the only one that stares Government in the face in connection with the execution of relief works. Probably some means will be found to provide funds wherever such works are necessary to provide employment to the poor people.

**Mr. P. Padmanabhan Tampi :** May I know the amount Government gave as donation to the Quetta and Bihar Relief Funds ?

**Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai :** I think His Highness the Mahā Raja contributed about rupees ten thousand to the Quetta Relief Fund. I do not remember the amount contributed to the Bihar Relief Fund.

**Mr. M. N. Paramesvaran Pillai :** Cannot Government give instruction to the Publicity Officer to appeal for more funds from outside ?

**Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai :** Government will consider it if and when it is found necessary. So, Sir, without any vehemence I may assure the honourable members that all that is possible is being done.

**Chairman :** It is now 5-30. The House will now adjourn. The House adjourned at 5-30 P. M. to meet again next day.

P. PARAMESVARAN PILLAI,  
*Secretary to the Sri Chitra State Council.*